

ПАМ'ЯТІ ВІРНІ

Ранок вставав над землею світлий і радісний. Як і тоді, в травні 40-го. Свято Перемоги. В цей день тисячі кіровоградців, гостей міста, наші дорогі ветерани прийшли до пам'ятника героїв громадянської і Великої Вітчизняної воєн, до меморіалу червонозорівців, які не повернулися з фронту в рідне місто. Всього, де на червоному граніті викарбуване слово пам'яті про воїнів-земляків, мисливців Кіровограда від німецько-фашистських загарбників, по смерті яких.

Світку пам'яті полеглих героїв вшанували члени бюро обкому Компартії України, міського, Ленінського та Кіровоградського райкомів партії, члени обласного, міського, районних виконкомів Рад народних депутатів. Вони поклали вінки до пам'ятника В. І. Леніну, монумента героям громадянської та Великої Вітчизняної воєн, до Вічного вогню, що подум'яніе біля підніжжя бронзової скульптури Матері.

На меморіальному кладовищі, де височить пам'ятник Матері, де над братськими могилами не стихають сумні мелодії, вранці відбувся мітинг-реквієм. Його відкрив перший секретар міськкому комсомолу Володимир Кулик. Слово його про вікопідвищий подвиг радянського солдата, про нашу пам'ять, яка каже бути в усьому схожими на них, героїв Великої Вітчизняної. Слово — про 11 тисяч ветеранів війни, які й досі в строю, поруч з нами. Виступаючи на мітингу, повинні кавалери орденів Слави М. І. Жосан, офіцер гарнізону Олег Овчинников, робітник Кіровоградського заводу радіовиробів Андрій Корсаков, студентка педінституту Алла Чулюкова говорили про одне — подвиг, здійснений в ім'я миру М. І. Жосан згадував бійових побратимів і закликав не забути минуле. Він — про велику бід, що прийшла до нас неждано, а сини і внуки не побачили своїх батьків і дідів. Спад-

комці слави колишніх фронтовиків з гордістю промовляли слова шану до них, ветеранів, говорили про свою причетність до подвигу — у труді зміцнюють могутність Батьківщини.

Гірянда Слави лягає до підніжжя пам'ятника. Її покладають колишні фронтовики, молоді воїни, студенти, робітники, працівники. Хвилини мовчання

на руках схилила голову над могилою, де поховані воїни-чекісти. Виступивши біля меморіальної стіни похиваний чоловік з орденами, вголос читав: «Герої Радянського Союзу Барбалин, Габдрахманов, Глібоко, Зінченко, Єгоров».

Олексій Семенович Єгоров — прославлений партизанський командир. У центрі меморіального кладовища біля пам'ятника

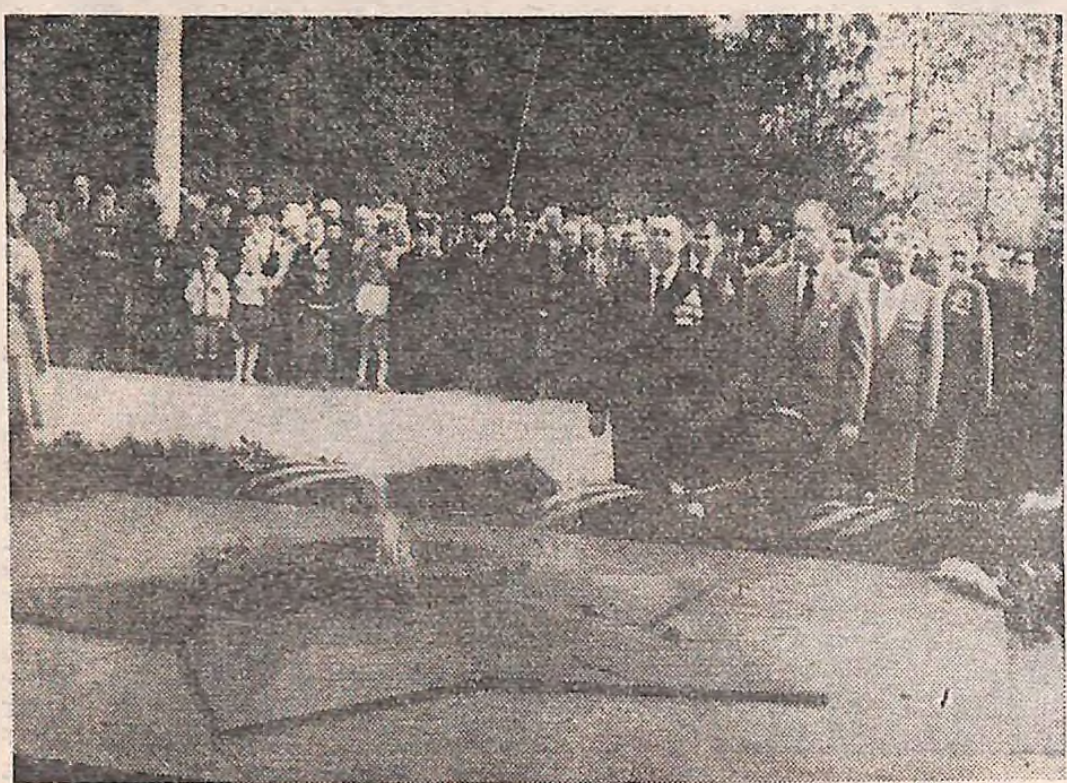
ня. І над фортечними валами проноситься величавий голос: «Вічна слава героям, які загинули в боях за свободу і незалежність нашої Батьківщини!».

Нескінченим потоком проходять загопи юнаків і дівчат повз пам'ятник.

Марш прапороносців. І тиша... До надмогильних плит знову все йшли і йшли люди. Он солдатська вдова поклала буюк на граніт, де золотиться напис: «Капітан Арарат Мехаконіч Алексіян». Он молода жінка з хлоп'ям

звятижно учні профтехучилища № 2 оточили дружину Героя — Зінаїду Григорівну. Вона розповідає про «Партизанську зірку Єгорова» — чехословацький орден, яким нагороджувались народні месники, котрі боролись з фашизмом в інтернаціональних загонах. Нагороджена встановлена на честь комбрига Єгорова, який визволив землю Словакії від загарбників.

Підходять до пам'ятників жінки, які досі не знають, де могили їх синів,

чоловіків, братів. А над кладовищем ліне журлила мелодія: «Не загло моє горе...».

На меморіальному кладовищі зустрів гвардії рядового у відставці Дем'яна Порфирівича Стеценка. Пому вже йде дев'ятий десяток літ. Він знав Нархоменка, воював в одному загоні з моряками Керчі, він бився за Будапешт. Медаль «За бойові заслуги» кулеметника Сиваської дивізії Дем'яна Стеценка найдорожча для ветерана.

— Мені її вручав сам генерал, — говорив з гор-

дістю фронтовик. — Бо я в батальйоні був паче за батька. Командир зі мною радийся.

Після війни Дем'ян Порфирівич довгий час працював мулярем. І тепер він щасливий, що довкола так багато краси, новизни, що поруч з ним живуть діти, які не знають війни. Дідусь приймає з рук дівчинки букетик квітів і мовить: «Живи щасливою, дитино! І радуйся святу цьому, святу Перемоги».

А люди йшли і йшли. Сюди, до обелісків. До могили солдатів, імена яких відомі і невідомі. Йшли,

щоб поклонитись живим героям, від чийх орденів і медалей цей сонячний день став ще світліший і дзвікіший — дзвікіший радістю свята.

М. ШЕВЧУК,
спецкор «Молодого комуніста».
Фото В. ГРИБА.

Святкові мітинги, героїко-патріотичні акції відбулись в усіх містах і селах Кіровоградщини. Молодь зустрічалась з ветеранами, юнаки та дівчата входили на спартакіади старту пам'яті героїв-земляків.

Указ Президії Верховної Ради СРСР про нагородження голови колгоспу «Зоря комунізму» Новоархангельського району Героя Соціалістичної Праці Л. Й. Шліфера орденом Леніна і другою золотою зіркою «Серп і Молот» обласні газети й радіо повідомили 9 травня. Того ж дня в сільському будинку культури відбулися урочисті збори, на яких односельці й гості вітали прославленого хлібороба.

ЗОЛОТІ ЗОРІ НАДЛАКА

Поминувши кілька видолінок, стрімке від Новоархангельська асфальтівка, густо обвінкована сонячними кульбабками, виноситься на пагорб і очам відкривається село в долині — хочеться зупинитись. Хочеться роздивитись і запам'ятати все в цьому відомому на Кіровоградщині селі. Вдалині, на тому боці долини, видніються корпуси нового заводничинського комплексу, відгородились поблизу дорогою мовчазні сьогодні хліборобські топки, по праву руку буйно й викично (бо рання весна!) цвітуть яблуні, дзюм-

ними поповнюється колгосп) не пам'ятають того 1953-го. Молодь своє село пам'ятає ушавленим. І кожен знає, що слава Надлака тісно пов'язана з долею їхнього беззмінного з 1953 року голови Л. Й. Шліфера.

За 33 роки колгосп із котять бджолами... І світилося до сонця Надлак своїми білими цинковими й шиферними дахами хат.

Красиве село. Яким воно було тридцять три роки тому? Наймолодші господарі Надлака (щороку

економічно відсталого став господарством, про успіхи якого знають далеко за межами республіки. До невідомості розквітло село — які чисті, рівні й широкі в ньому вулиці, які простори класи в середній школі, який багатий асортимент товарів у гастрономі, універмазі, госпмазі, інших торговельних закладах, який святковий будинок культури!.

Сьогодні, 9 травня, в день Перемоги, тут велилюдно, урочисто. Підїжджають і підїжджають машини — прибувають гості, зусебичними вулицями сходяться до клубу односельці. Сьогодні, в день всенародного свята, село облетіла радісна звістка — Л. Й. Шліфера удостоєно

звання Героя Соціалістичної Праці вдруге. Тож ідуть і йдуть надлакці: привітання свого керівника з високою нагородою, розділити його радість.

Великий, просторий зал надлацького будинку культури того дня не міг вмістити усіх бажаних: поміж рядами, на галерії шунали місце, бо — свято подвійне, бо радість — спільна.

В президії урочистих зборів — перший секретар обкому партії М. Г. Самілін, голова обласного агропромислового комітету М. П. Громовий, перший секретар Новоархангельського райкому партії І. С. Зубець, голова райвиконкому Т. Ф. Наута, двічі Герой Соціалістичної Пре-

ці Л. Й. Шліфер, знатні хлібороби колгоспу «Зоря комунізму» Герої Соціалістичної Праці П. М. Пампущенко, М. С. Дзюба, П. А. Писаков, В. І. Моторний, М. А. Монаша, батько Л. Й. Шліфера Йосип Аврамович Шліфер, хлібороби-односельці.

Збори відкрив секретар парткому колгоспу В. Г. Баул. Він надав слово М. Г. Саміліну. Бурхливими оплесками відповіли хлібороби й гості Надлака на тепле привітання першого секретаря обкому партії. Леонід Йосипович Шліфер встав з-за столу, прихилив праву руку до серця і вклонився своїм односельцям і стільни в тому поклоні було щастя і поваги (Закінчення на 2-й стор.).

(Закінчення.
Поч. на 1-й стор.)

до своїх хліборобів, невимовленої адячності! Праця для голови — джерело наснаги, творчості, життя. В п'ятнадцять років почалася його трудова біографія. Але недовго служили його руки мирним будням — грізна

епоха Великої Вітчизняної покликала юнака боронити Батьківщину від ворога. Доброволець Леонід Шліфер пройшов військовими дорогами від Волги (найперша його нагорода бойова: медаль «За оборону Сталінграда») до Німеччини.

— Глибоко символічно, — сказав на зборах

М. Г. Семілик, — що Указ про нагородження Л. Й. Шліфера орденом Леніна і другою золотою зіркою «Сорп і Молот» був підписаний напередодні, а оголошений в День Перемоги.

По війні Л. Й. Шліфер працював у фінансових органах, та коли партія закликала комуністів позер-

ЗОЛОТІ ЗОРІ НАДЛАКА

нутись лицем до села, підняти сільське господарство на вищий ступінь розвитку — а перші лави ентузіастів став молодий комуніст. 34-й рік очолює Леонід Йосипович колгосп «Зоря комунізму». Сьогодні — це орденоносне господарство високої культури землеробства, школа передового досвіду, неодноразовий переможець республіканського й всесоюзного соціалістичного змагання. Нині в колгоспі трудяться шість Героїв Соціалістичної Праці, 14 трудівників нагороджені орденом Леніна, 13 — орденом Жовтневої Революції, а всього в колгоспі урядовими нагородами відзначено 360 хліборобів. За високі показники, за сумлінну працю — а минулій п'ятиріччї надлякці досягли середньорічної врожайності зернозай 43,7 центнера з гектара, цукрових буряків 463 центнери, щороку від кожної корови надоявали по 4820 кілограмів молока.

В цих успіхах — велика заслуга керівника. Вимогливість, невтомність, доброзичливість, точний розрахунок, нетерпимість до

недоліків, постійний пошук, увага до людей, високі організаційські здібності, міцні знання сільськогосподарської науки — ось далеко не всі риси характеру хлібороба Л. Й. Шліфера, сказані з трибуни урочистих зборів. Батьківщина гідно відзначила здібності й працелюбність голови передового господарства — на грудях Л. Й. Шліфера сьогодні п'ять орденів Леніна, орден Жовтневої Революції, орден Трудового Червоного Прапора, багато медалей. Комуністи області виявляли Леонідові Йосиповичу високе довіря представляти партійну організацію Кіровоградщини на XXIII, XXV і XXVII з'їздах КПРС, обираючи його членом обкому партії, членом бюро райкому партії. Хлібороби району обрали його депутатом обласної Ради народних депутатів.

На зборах Л. Й. Шліфера вітали з нагородою перший секретар райкому партії І. С. Зубець, бригадир тракторної бригади Герой Соціалістичної Праці В. І. Моторний, механік трудомістких процесів Герой Соціалістичної Праці

І. М. Пампушенко, доярка, депутат Верховної Ради СРСР, Герой Соціалістичної Праці М. А. Монаш, голова колгоспу імені Калініна Г. Г. Ніколає, колгоспниця В. С. Нікаленко. І кожен дякував долі, що звелала в труді з натхненням керівником Л. Й. Шліфером.

Ще вітали голову піонерів, зачитували вітальні телеграми... І запала в залі глибока тиша, коли за трибуну вийшов дідич Герой Соціалістичної Праці Л. Й. Шліфер.

— До глибини душі схвилювала мене зістка про нагороду... Бо ця нагорода — це не тільки велика радість, а й гордість за нашу Батьківщину, в якій кожна проста людина може сповна виявити свій талант.

Широ й довірливо промовляв до земляків, до своїх трудівників голова. Дякував за шану, за радість, ділився роздумами про дні прийдешні, найближчі турботи хліборобські. І слухав керівника переповнений зал, і любив його, і гордився ним — людиною слова і діла.

В. ТЕЛІЖАН.

Тисяч Мк. виспирати

«ЩО ЗА «УРОКАМИ» КЕРІВНИКА?»

На критичний матеріал під таким заголовком (дн. «Молодий комунар» від 18 березня ц. р.), де йшлося про суттєві недоліки з літання закріплення молоді в селі Гаїці Кіровоградського району, надіслав відповідь голова районного агропромислового об'єднання О. В. ДЕНІСЕНКО. Він повідомив, що кореспонденція обговорена на спільному засіданні парткому і правління колгоспу імені Лені-

на, Критика визнана справедливою.

На 1986 рік, говориться далі в листі голови РАПО, укладено договір із будівельними бригадами на ремонт сільського будинку культури, будівництво двох житлових будинків, капітальний ремонт водопроводу, реконструкцію двох тваринницьких приміщень. Загальна вартість капітальних вкладень складає близько 100 тисяч карбованців.

Нині в селі Гаїці відновлена робота спортивного майданчика. В транкторній бригаді № 2 проведено ремонт будинку механізаторів та ідальні.

В цьому ж матеріалі йшлося про пасивну позицію відділкової та колгоспної комсомольських організацій в плані створення належних умов праці та відпочинку для молодих

гаїчан. Тому й дивуєшся після нагадування! першого секретаря Кіровоградського району комсомолу Валентини ГРАБОВОЇ. Але редакція тримає це на контролі, товаришу перший секретар. І усе ж чекає відповіді. Відповіді про конкретні заходи РК ЛКСМ України по поліпшенню стану справ у комсомольській організації колгоспу імені Леніна.

«ХТО ДАСТЬ ПРЕМІЮ?»

На критичну кореспонденцію під таким заголовком («Молодий комунар» від 25 березня ц. р.), де розповідалось про недоліки в раціоналізатор-

ській діяльності колгоспу «Рассвет» Маловисківського району, надіслав відповідь голова районного агропромислового об'єднання Н. В. ШВЕДЕНКО. Він повідомив, що факти, викладені в газетному матеріалі, мали місце. З вини головного інженера господарства оформлення раціоналізаторської документації на оплату винагород не проводилось.

Наприкінці квітня були проведені заняття з головними інженерами господарств з питань раціоналізаторської роботи, оформлення документації і одержання науково-технічної інформації.

Книжчині іменіни

Інакше й не називаєш свято книги, яке проходило в обласному центрі сонячного травневого дня. Організували його і провели обласна організація Товариства любителів книги та обласне відділення Спілки письменників СРСР. На свято прийшли любители книги — ті, для кого читання стало постійною потребою, джерелом самовиховання й самовдосконалення.

В центральному парку культури й відпочинку імені В. І. Леніна того дня працювали книжкові ятки. А на літньому німомайданчику юні книголюби обласного центру показували програму, присвячену святу.

Потім перед відвідувача-

ми парну виступили відповідальний секретар обласного відділення СП СРСР В. Є. Панченко, кіровоградські поети, члени Спілки письменників СРСР Юрій Камінський і Валерій Гончаренко, члени молодіжної літературної студії «Сі-ва», активісти обласної організації товариства любителів книги.

Свято продовжилось у міському парку імені 50-річчя Жовтня. Перед мешканцями прилеглої мікрорайону виступали гумористи, поети, артисти. Хороше враження на відвідувачів справила пересувна книжкова виставка, яку організували працівники обласної юнацької бібліотеки імені О. Бойченка. Переможців літературних вікторин, які відбулися тут напередодні, було вручено призи-

Наш коор

25 СІЧНЯ адосвіта, за годину до відправлення автобуса «Кіровоград — Житомир» я позерну в касу задалегідь куплений квиток до Жашкова — непередбачені обставини не пускали мене в дорогу. Вистоявши в довгій черзі, подав квиток у віконце. Касир, літня жінка, покрутила квиток у руках, повернула гроші за квиток на підтвердження каси й легко та проворно раптом знялась з місця і зникла за дверима.

Це вже потім я згадав, як було, чого вона так легко й проворно зникла за дверима. А спочатку я взяв гроші й здивувався. Здивувався не тому, що касир недодала грошей (до цього ми вже звикли — на жаль, звикли), а що недодала надто багато. Навіть не адаючись в підрахунок, кожен би широко округлив очі. Квиток до Жашкова коштує 5 карбованців 55 копійок, не враховуючи 30 копійок, що ми платимо за послуги, купуючи квиток задалегідь. А повернула касир 3 карбованці 16 копійок.

В даному випадку з вартості квитка касир мала виходити лише 15 копійок, тобто 83 копійки. Коли хвилин через десять касир повернулася, то адавано здивувалася, що я ще її чекаю. А як сказав, що мені несправильно повернули за квиток гроші, вона... зовсім не обурилася, як це завжди буває. Можна було подумати, що вона просто механічно помилувалась. Але як поклала

у віконця гроші адруге, я був схильний думати, що вона не вміє рахувати: замість 4 крб. 72 коп. вона повернула 4 крб. 01 коп. І мав необережність попросити, щоб касирка поррахувала краще.

В таких випадках завжди згодом жалкуєш, і соромно стає. Бо виходить так, наче ти винен, що тебе хотіли обманити. Так примітивно, відкрито, наочно. Жалкуєш, бо, як правило, завжди знайдуться люди, які стануть на сторону не порядності і обов'язково звинуватять тебе.

— Годі рахувати там копійки! — недоволено сказала мамочка жінка з черги. — Нема коли їх рахувати — на автобус запізнюєшся.

— Але ж вона обраховує свідомо, — не зрозумів я докору. — Вдруге обраховує.

— Не збіднів би тим карбованцем! Копійки він рахує...

Мені стало соромно. Не касирці. З-за скла вона дивилася байдуже: чого вони там сперечаються? Н. В. Данога до цього, мабуть, звикла. Привиняла так мені сказали її колеги. Вона навіть не вибачилась за обрахування. Але про неї річ. Мова про нас самих: чому ми не тільки не беремо ближнього за загарбачу руку, а ще й заважаємо йому, хто нас заважає? Чому ж ми не робимо цього? А чим самим сіємо зло, плекаємо його, бережемо. Нащо і від кого? Не можна знайти відповіді на ці запитання.

26 березня група журналістів добиралась автобусом до Запоріжжя. І на могли ми не помітити, як майже на всіх запланованих зупинках водії наби-

Марганці, і нам стало за водіїв незручно.

— Що ж це ви використуєте державний транспорт, наче свій власний? — запитали ми водіїв автобу-

ПЕРОМ ПУБЛІЦИСТА

НЕ ПОТУРАЙМО!

В УСІ часи в усіх народів в людині високо цінувались такі риси, як чесність, порядність, відвертість... Чому ж сьогодні ми не раз чуємо, як цим людськими достоїнствами намагаються іронізувати, дорікнути, навіть принизити? Чому, потрапляючи в таку ситуацію випадково, ми в кращому разі так і залишаємось стороннім глядачем, безголосим, байдужим, в гіршому — стаємо на сторону хамів і людей з брудними руками, відкрито не порядних? Чому?

Добре, будемо говорити конкретно.

Для випадку, про які піде мова, трапились порівняно недавно й обидва мають безпосереднє відношення до транспортного обслуговування, автобусного.

рали в автобус безбілетних пасажирів, а потім ходили по салону й збирали гроші. Звичайно, у власну кишеню. Знайома картина? Знайома.

У Нікополі автобус звільнився наповнювати, але в касах автовокзалу на маршрут «Кіровоград — Запоріжжя» не було продано жодного квитка. Зате ціла юрба пасажирів товпилася біля дверей автобуса. Вони «знають» — як можна доїхати до Марганця.

Ситуація позгорилась і в

са 61—45 КДЛ Поліводу і Покладоза.

Один, чорнявий, винувало опустив очі — йому, видно, справді стало не по собі за те, що отак привселюдно пасажирів сказав йому правду в вічі. Другий, русавий, почав уперто доводити, що кожен на своєму робочому місці має право на додаткові «ліній».

— Попробуй сядь за кермо, покрутись цілий день, та й не схоєш цих грошей... А жити ж, якось треба: діти, сім'я...

— Але ж ви отримуєте

за свою роботу зарплату!

— Всі отримують зарплату... І асі так і дивляться, аби десь звідкись, м'яко кажучи, узяти...

Молодий хлопець відкрито висловлював свою точку зору, і коли ми сказали йому, що це нечесно, він, поставивши під сумнів, чи можна взагалі чесно жити й працювати, зробив висновок:

— У мене своя точка зору, і ви мене не переконали. Я вважаю, що в даному випадку правий на всі сто процентів.

Позиція хабарника, здиригача, рвача... Позиція саїдома, вироблена, певно, роками.

І хоч водії до самого Запоріжжя не ходили більше по салону автобуса з протягнутою рукою, хоч на транзитних зупинках на наш маршрут стали продаватись квитки й по кілька разів гучно оголошувались по станції — ми з водіями не знайшли спільної мови.

Здається, краще наді розстатися! Ні, не забувається реакція тих людей, які мимоліди стали учасниками нашої розмови. Знайшлася літня жінка (знову ж таки), яка відкрито стала захищати водіїв, преріливо дивилася на нас.

— Що, гроші чужі вирішили порохувати? Це важке діло? Вміє і має взяти — хай бере! А вам задрісно, що не у вашу кишеню той карбованець ляже — ось чого ви причепились до людей...

Пояснювати такі люди не було потреби. В той момент знов-таки подума-

лось: ми ж самі потураємо рвачам. Допомогаємо їм утверджуватись. Усі ми, хто не йде під віконце касово на автовокзали, а поспішає до дверей автобуса, щоб «прорахуватись» в дорозі готівкою. Усі ми, хто мовчки стежить за подібними розмовами і ніколи не візьме в ній участь, не те, щоб взяти рвача за руку...

Уже згодом я поцікавився в сусіда по сидінню, теж молодого хлопця, який стояв у юрбі і уважно дослухався до нашої дискусії:

— Як ви особисто ставитесь до ось такого випадку?

Він здивовано глянув на мене і швидко, мов заведений, відповів:

— Що? Я нічого не чув. Не переставеш дивуватись звідки у нас ця глухота? Глухота до людських нечесних, потурання їм?

В трудових колективах, де працюють згадані люди, дадуть належну оцінку явищам, які досі не жили себе в нашому спілчанстві. Тут не може бути сумніву — людей чесних і чистих більше, ніж тих, з хибними переконаваннями. Тому не заради цього писалися ці рядки.

Хочеться, щоб читачі задумалися над цими рядками, повсякденними (на жаль!) фактами, явищами нашого життя. Щоб не потурати людям з брудними руками, не сприяли розмноженню здиригачів, рвачів. Бо задуматись є над чим.

В. БОНДАР.

Я КОСЬ увечері до гуртожитку сільського професійно-технічного училища № 33 наблизився четверо: три хлопці і дівчина. Йшли, як то кажуть, без якоїсь там особливої мети, а точніше, мали потребу десь згаяти час.

Прибувши на місце, компанія розділилася. Один з хлопців і дівчина зашли в гуртожиток, інші залишилися на подвір'ї. «Гості» кілька хвилин дивилися телевизор в фойє, а потім хлопець щось прошепотів дівчині на вухо. Далі події розгорталися так. Дівчина підійшла до одного з мешканців гуртожитку

вовамість! Це з юридичної точки зору. А якщо подивитися на всіх учасників цієї сумної історії з позицій нашої соціалістичної моралі, дати кожному факту належну оцінку? Оцінку, можливо й дещо суб'єктивну, яку не враховують звичайно в суді, але без якої не обійтися.

Отже, що за причини спонукали Олега і його друзів (а вони потім стали свідками на судовому процесі) відправитися на сумнівну вечірню прогулянку? Сам підсудний не зміг дати на це запитання чіткої відповіді, окрім загальнозвуженого «пішли гуляти». Цієї ж вер-

так зване право сильнішого, вигадав басичку про те, що його, нібито, в минулому році побили якісь хлопці і, потрапивши разом з Людімою Штефан в гуртожиток, він, будучи, впливав одного з них. Вирішив помститися. Ось чому попросив дівчину погукати Юрія Голубицького на вулицю.

Громадський захисник від колективу професійно-технічного училища № 1 сумлінно перелічив усі засідання старостату, розмови з батьками, збори групи, на яких розглядалася поведінка Олега, але так і не сказав, що ж конкретного, було у

КРАПКУ СТАВИТИ РАНО...

і запропонувала йому вийти на вулицю. Там, нібито, хтось його чекає. Разом пішли до дверей.

На подвір'ї до них привдналися супутник дівчини. Розмова була короткою. На мешканця гуртожитку посипався град дошкульних ударів. Перевага явно була за нападаючою стороною. Нападник — вищий на зріст, фізично міцніший. До того ж, десь поряд причаїлися в темряві його товариші. І вони незабаром з'явилися, щоб відтягти від жертви свого геть знавця одного друга.

Потерпілого поведи до колонії водопроводу, щоб хоч трохи відмити від крові і багна. Та коли він спробував якось висловити своє обурення, отримав знову удар. Ногою в обличчя.

На цьому інцидент, можна сказати, був вичерпаний. Якщо не враховувати того, що учень професійно-технічного училища № 33 Юрій Голубицький (а саме його заарештували з гуртожитку) потрапив на два тижні до лікарні.

ХТО ж він цей «супермен», який так «сміливо» напав на людину, у котрої навіть гадки не було про пригоду такого роду? Слідством встановлено, що ним був учень міського професійно-технічного училища № 1 Олег Кадиров.

Які ж мотиви злочину? Чим пояснити таку злість, яку жорстокість? На суді, який недавно відбувся, довго з'ясовували ці питання. І дійшли висновку — подна невмоти-

ції дотримувалися Людімою Штефан, Роман Киршита та Сергій Тесля, — учні міських професійно-технічних училищ. Отже, вони «гуляли»...

З характеристики, яку представило на суд професійно-технічне училище, де навчається Олег, відомо, що він зарекомендував себе там з негативного боку: громадськими справами не займався, прогулював уроки і т. д.

Треба додати ще одну подробицю. Олег Кадиров певний час знаходився на обліку комісії в справах неповнолітніх міськвиконкому. На облік потрапив у зв'язку із вживанням наркотичних речовин.

Не зайве лише запитати у педагогів училища — вчителів, виробничих майстрів — якою вони вбачають свою виховну функцію? Де були, коли Олег поступово, в 17 років, на їхніх очах деградував? І хоча він не комсомолець, де ж саме запитання можна адресувати комітету комсомолу училища.

Визнавши за собою

ВІД РЕДАКЦІЇ: Коли цей матеріал був підготовлений до друку, з Олександрії надійшло таке повідомлення. Нещодавно на засіданні комісії в справах неповнолітніх міськвиконкому розглянуто справу учня професійно-технічного училища № 1 Сергія Прохорова, який разом з Олегом Кадировим та Романом Киршитою відзначили згадані вище події пияткою в лісі. Після чого захмелілий Сергій був затриманий працівниками міліції. Отже, зарадо ставити крапку. Історія має продовження. Знову затримані учні з професійно-технічного училища № 1. Цікаво, якої думки про все це його педагоги? Міськком комсомолу? Невже ніяких висновків не зроблено?

В. ДЕРУСОВ.

м. Олександрія.

ВІДПИСАЛИСЯ

«Живого хвоста не побачиш»

Під таким заголовком 18 березня ц. р. у «Молодому комунарі» було вміщено статтю, де говорилось про необхідність упорядкування на ринках Кіровограді торгівлі рибацькими наживками, відкриття у місті зоомагазину, організацію виставок собак, рибок, птахів тощо. Група авторів статті хотіла знати, що збираються робити в цьому напрямі відповідні інстанції.

Три з них не залишили без уваги виступ газети і надіслали відписки або розписки у безпомічності й небажання хоч чимось зарадити справі. Не будемо голосливими:

«Відділ торгівлі міськвиконкому питань будівництва магазинів не займається», — повідомила

завідуюча відділом А. В. Бендеченко. А про будівництво й мови не було. Можна використати й уже існуючі приміщення. Втім, якщо відділ не займається безпосередньо новими магазинами, то вже напевне знає і міг би підказати, у чий компетенції ця справа.

Можливо, повинна цим займатися обрлада Товариства охорони природи, подумали ми, прочитавши відповідь заступника голови ради В. Т. Овсєннікова:

«Питання організації в Кіровограді торгівлі співайними птахами, кормом для рибок, наживок для спортивного рибальства порушене правильно. Однак обрлада товариства не має можливості відкрити такий

магазин через відсутність штатів торговельних баз, необхідних коштів і т. д. Крім для акваріумних рибок продається в магазині «Мисливець» по вулиці Тімірязєва, 76».

Що ж, і на тім спасибі. Але автори задовалися публікацією, що колись такий магазин був. Куди звідаті поділися кошти, штати і незрозуміле «т. д.»? Коли вони знайдуться? Чому зоомагазин прикрили? Про це в листі — ні слова.

Ясна річ, знайомство з цими відписками не може задовольнити ні редакцію, ні читачів, котрим треба точно знати, чи буде в місті зоомагазин, які будуть організовуватися заходи для друзів природи. Отже, чекатимемо конкретної відповіді від Кіровоградського міськвиконкому.

СХОДИ НА СОТИЙ ПОВЕРХ

«Якщо жити в хмарочосі, то не на першому поверсі!» — ось один із життєвих принципів Рема Кондакова, головного героя п'єси Ю. Візбора «Березова гілка», поставленої режисером В. Галеною в обласному музично-драматичному театрі імені Кривиницького.

Якщо взяти цей лозунг абстрактно, то він може належати й запеклому кар'єристу, і одержимому (в найкращому розумінні) фанатику якоїсь справи. Кондаков (заслужений артист УРСР А. Косяченко) — фанатик. А справа його і в мистецтві досліджується дуже рідко, і в житті тільки гора змушує нею цікавитися. Це психіатрія. Та яким би крижаним холодом не обдавало слово, що за ним криються незбагненні, дивні і страшні порухи душі, люди, котрі обрали цю галузь медицини своєю професією, повинні мати гарячі серця. Однак крутиться тут і хитрий бездушний лис, для якого головне «вбити»

докторську (Лєз Косаєвця), і зарозуміла у своєму асе-знайстві і всещільні авторитарного складу дама (Чуприкова). Обое — в начальстві, і тим важче зустрічатися з ними шлагі Кондакову. Але його змушують до цього і професійний обов'язок, і науковий інтерес, і проста людяність: він не може, не хоче, не повинен залишити з «безнадійних» Івана Адамовича Короткевича (В. Бабич), котрий ще під час війни в гестапівських застіжках повністю втратив пам'ять і здатність реагувати на оточення — повний аутизм по-медичному. Чому так сталося, що може розказати повернутий до тям хворий, яким чином його пробудити — ось головне, що хочуть знати лікар і глядач. Шлях до відповідей на ці питання пролягає через напружену, динамічну інтригу твору, в яку у великій кількості вплітаються гострі, майже детективні, та ліричні епізоди, й окремі досить глибоко розкриті характери.

Про внутрішню суть Кондакова я вже сказала. Зовні, проте, вона не проступає жодними яскравими деталями (які А. Косяченко вміє подавати) — ми бачимо людину стриману, спокійну, без вибухів. Загоряється Рем тільки тоді, коли хапається за вітлення нової ідеї, коли успіх ще тільки вгадується, а не бачиться, коли треба відстояти свої позиції, правильні і праведні. Кондаков уміє тримати дистанцію в спілкуванні з людьми, шанує їхню гідність, уміє необразливо відхилити непотрібні йому пропозиції і послуги, яких вистачає. Наприклад, головний лікар Чуприкова (В. Фоменко) з ходу гарантує йому: «Одружимо! Меблі дістанемо! Перспективного хворого (права, страшно чути ці слова від лікаря! — авт.) дамо!». Завідуючий відділенням Косаєв (М. Обухов) обіцяє прихильність. Ні і ні! Все ж це пропонується в обмін на відступ від Короткевича, займаючись котрим, Кондаков ставить під сумнів астанозальні колегами діагнози, підірвавши їх неіснуючий авторитет. І якщо у Чуприкової під впливом ентузіазму Рема згодом крізь чиновницький панцир прольовується щось не чуже змісту клятви Гіппократа, то Косаєв...

Ось хто безперспективний і в професійному, і в суто людському відношенні! «Та киньте ви!» — навіть в устах нейтральної людини таке звучить грубо. А в устах медика, що має знімати з душі камінь, а не додавати нові? А фамільярне звертання «хороший мій» до всіх і вся? А гра на почуттях Лариси? А цинічні зазая «Я свою роботу не люблю!». А по-

боювання використати нову апаратуру тільки тому, що вона шкідлива для здоров'я... лікарів? У той час, як Кондаков найстрашнішим ворогом медика вважає байдужість...

Немало сценічного часу займає лінія Кондаков — Лариса (В. Демченко). Медсестра з його клініки пропонує Рему любов — чи «любов», як про те свідчать манери й мова цієї особи. Мені здається, виконавиці варто було б дещо приглушити активність своєї героїні, бо на цьому фоні діловитість і зосередженість Лариси в екстремальних клінічних ситуаціях сприймається як не анія професіоналізму (за драматургією твору саме він має сприяти успіху Кондакова), а всього лиш як примітивна тактика — аби Рем був задоволений... А в серці Рема ще живе зрадливий й лицемірний дружина (В. Литвиненко). І хоч під завісу й констатує Кондаков «летальний кінець їхнього кохання», воно ще

на скоро забудеться. Позитивний герой, розумний чоловік, а до кого небайдужий? Як тут не згадати

В. Г. Белінського: «Любов — це примха серця...».

Запам'ятовуються у виставі даї епізодичні ролі — сестри Короткевича актриси Воеводіної (заслужена артистка УРСР С. Мартинова), та дружини хворого Воронкова (Р. Афанасьєва). Найбільше Воеводіній муляє не думка про тяжкий стан брата, а страх, що доведеться взяти його до себе. Блискучим костюмом королеви, штучними діамантами, «царською» ходкою вона ніби намагеться відгородитися від усього, що може схилити, примусити стиснутися серце...

Продавщиця Воронкова навапи — ні в яку позу не стає, її заземленість нічим не прикрита. «Санкцію на пункцію! А де ж її дістати?.. А пару курей я вам, докторе, дистану...».

Що заважало сприйняття спектаклю, так це спотикання акторів на тексті, незбалансоване звукове оформлення (за музикою іноді не чути реплік) і декорації. Зокрема, берези. Що б там вони не символізували, вигляд їх справляє надто гнітюче враження.

...А. Кондаков таки піднявся на сотий поверх хмарочоса. Не злетів на стрімкому ліфті везіння й не на чужому горбі виліз, а зійшов по сходах поступово, з зусиллями, додаючи щабель за щаблем. Короткевич заговорив, аін усе згадав! Його раптово буденний голос звучить і для лікаря, і для залу, як музика — добре, що тут манерою гри В. Бабич ставить свого героя в центр уваги. Ми, окрім іншого, розуміємо тут необхідність експериментаторських методів у медицині.

У виставі проходить спогад про повішану на березу якимось демобілізованим із фронту воїном гвинтівку, яка через багато літ вросла в дерево, стала березовою гілкою. Образ чіткий — так у свідомість нашого народу вросла пам'ять про воєнне лихоліття, яке відгукується страшною недугою Короткевича, його спогадами, що допомогли викрити злочини фашистів, знайти зрадника батьківщини — Кондаков зіпленням пацієнта допоміг ще й органам держбезпеки. І хоч під завісу він залишає лікарня, ми сприймаємо це спокійно: все те, що робить Кондакова справжньою людиною і справжнім лікарем, при ньому залишається. І знадобиться в іншому місці.

Н. ДАНИЛЕНКО.

ЗНИМАЄТЬСЯ КІНО

Москва. На Центральній студії дитячих і юнацьких фільмів імені М. Горького кінорежисер Ігор Вознесенський знімає фільм «Де шав сини?». Автор сценарію — Ігор Вознесенський і Юрій Іванов. Головний оператор — Анатолій Бурвичков.

Новий фільм розповідає глядачам про шефство молоді міліції над одним із столичних дитячих будинків, про виховання «важких» підлітків, про те, як вихователі і друзі допомагають підліткам обрати правильну дорогу в самостійне життя.

На зйомках: на зйомках фільму. В ролі педагога-вихователя дитячого будинку — актриса Олена Ворзнова.

Фотохроніка ТАРС. Фото М. МАСТЮКОВА.

ВІВТОРОК

ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.40 — Спорт за тиждень. 9.10 — В. Копишак. «Діти чварі». Телевізійна збірка. 10.40 — Новини. 14.30 — Новини. 14.45 — Документальний фільм. 15.20 — Знання своєї віслю. 16.00 — Новини. 16.05 — Фільм «Ася». 17.40 — «Два світи» — дві політики. 18.25 — Музичний фільм. 18.45 — Сьогодні в світі. 19.00 — Нація і життя. 19.30 — Новини. 19.40 — Телефільм «В пошуках капітана Гранта». 1 серія. 21.00 — «Час». 21.40 — Заключний концерт фестивалю мистецтв «Московський збір» у Великому театрі СРСР. У перерві — 22.35 — Сьогодні у світі.

УТ

10.00 — Новини. 10.20 — Кіномозаїка. 11.25 — Естрадна музика. 11.40 — Шкільний екран. 10 клас. Українська література. Образ комуніста в творчості Б. Олійника. 12.10 — Новини. 16.00 — Новини. 16.10 — Срібний дзвіночок. 16.30 — Рішення XXVII з'їзду КПРС — у житті. «Агріпром: проблеми і перспективи». 17.00 — Дія дітей. «Ах, горішок». Вистава Харківського ТЮГу. 18.00 — «У світі цікавого». Кінопрограма. 18.30 — Український вісничок. Фільм-концерт. 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — День за днем (Кіровоград). 19.45 — «Аукації ідеї». Молодіжна програма. 20.30 — Телевізійна школа спорту. Вечірня гімнастика. 20.40 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.40 — 3 української класики. М. Старицький. (За Гоголем). «Майська ніч». Вистава. Під час перерви — 22.35 — Новини.

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — Документальний телефільм. 8.35 — Природознавство. 2 кл. 8.55 — «Геометрія для малюків». «Слід, який залишила крапка». Науково-популярний фільм. 9.05. 13.10 — Французька мова. 9.55 — «Інженерний (Міхалівський) замок». Науково-популярний фільм. 10.05 — Поезія Кайсера Кулієва. 10.35. 11.40 — Ботаніка. 5 кл. 10.55 — «Пухляк райдуга». Науково-популярний фільм. 11.10 — Шахова школа. 12.00 — Російський народні казки. 12.40 — «Мир і нагода». Про боротьбу радянського народу за мир між народами. 13.40 — Робітничі збори. Про роль трудового колективу в житті підприємства. 14.25 — «Віршучи серцем у Перемогу». По сторінках творів радянських письменників про Велику Вітчизняну війну. 15.10 — Новини. 16.00 — Новини. 18.20 — Про що співає кохана. 18.45 — «До шестидцяти і старші». 19.30 — Ритмічна гімнастика. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Велогонка. Миру. Передача з Польщі. 20.35 — Кубок Європи зі стенової стрільби. 21.00 — «Час». 21.40 — Фільм «Перемога». 22.15 — Новини.

СЕРЕДА

ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.40 — Казки мандрівників. 9.40 — Телефільм «У пошуках капітана Гранта». 1 серія. 11.00 — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — «Пані сучасна». Документальний фільм. 15.30 — «Молодіжний бібліотечок». В. І. Дієв. «Телевізійна збірка». 16.00 — Новини. 16.05 — Фільм-концерт «Молодіжні народні». Пісні композитора М. Леонітовича. 16.35 — Розповіді про історію журналістики. 17.05 — Репортаж з участю авторських ансамблів ірані Ватпавського. Договори. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Світ і мода. 19.35 — Новини. 19.40 — Вірші радянських поетів. 19.55 — Телефільм «В пошуках капітана Гранта». 2 серія. 21.00 — «Час». 21.40 — Телефільм «Актор Виктор Коршунов». 22.40 — Сьогодні у світі. 22.55 — Велогонка. Миру. Передача з НДР.

УТ

10.00 — Новини. 10.20 — «Аукції ідеї». Молодіжна програма. 11.05 — «У майстерні художника». Аукціонний ліній мистецтва УРСР. А. Тіка. 11.35 — Художній фільм «Приватне життя». 13.15 — Новини. 13.30 — Літературна карта України. 16.00 — Новини. 16.10 —

Срібний дзвіночок. 16.30 — Екран молодих. «Несподівані серії». 17.05 — Телефільм «Радужне скло». 17.20 — Грає заслужений артист РРФСР Ю. Башмет. 16.00 — «Здрастуй, рідна земле». Телевізійна збірка. 18.30 — Музичний фільм «Струни серця». 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — «Фанги свідчать». 20.00 — День за днем (Кіровоград). 20.15 — Народні таланти (Кіровоград). 20.50 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.40 — Літературний вечір. 23.10 — Новини.

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — Документальний телефільм. 8.35 — Основи інформатики і обчислювальної техніки. 9.05. 13.00 — Німецька мова. 10.05 — «Незнайомий і дивний світ». Науково-популярний фільм. 10.35. 11.40 — М. Сервантес. «Дон Кіхот». 6 кл. 11.05 — «Прості і складні істини». Тележурнал для батьків. 12.10 — Фізика. 8 кл. 12.40 — Природознавство. 3 кл. 13.30 — Радянське образотворче мистецтво. Живопис подану. 14.15 — Наш дім. Тележурнал. 15.00 — Новини. 16.00 — Новини. 18.20 — Сільська година. 19.20 — Музичний вечір. 19.50 — Документальний телефільм. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Новини. 20.20 — «Генерал Лебеденко — життя як факел». Документальний телефільм. 20.40 — Кубок Європи зі стенової стрільби. 21.00 — «Час». 21.40 — Фільм «Європейська історія». 23.10 — Новини.

ЧЕТВЕР

ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.40 — У світі тварин. 9.40 — Телефільм «У пошуках капітана Гранта». 2 серія. 10.45 — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — «Перевірено практикою».

Травневий мотив.

Фото І. ДЕМЧУКА.

Документальний фільм. 15.20 — Спорт і особистість. 15.50 — Грає симфонічний оркестр Гольдковської філармонії. 16.15 — Новини. 16.20 — Шахова школа. 16.30 — «Діти радянщини і старші». 17.35 — Документальний телефільм «Параска». 16.15 — Наш сад. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — «Віршучи серцем у Перемогу». Про досвід роботи партійних і радянських організацій Латвійської РСР по вирішенню питань будівництва. Передача 1. 19.45 — Новини. 19.55 — Телефільм «У пошуках капітана Гранта». 3 серія. 21.00 — «Час». 21.40 — Документальний фільм. 23.00 — Велогонка. Миру. Передача з НДР. 23.20 — Сьогодні у світі.

УТ

16.00 — Новини. 16.10 — Срібний дзвіночок. 16.30 — Кінопрограма «Люди землі прикрашають». 17.10 — Для дітей «Дівчатка хлопчиків і ніно». 18.00 — День за днем (Кіровоград). 18.15 — Теле-

фільм. (Кіровоград). 18.30 — Музичний фільм «Піснине меркнєво». 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — «Вісник перемог». Концерт. 20.00 — Молодіжна студія «Гарт». 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.40 — Художній фільм «Негала» 1 серія. 23.00 — Новини.

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — Документальний фільм. 8.35. 9.35 — О. Твардовський. «Василь Тюркін». 7 кл. 9.05. 12.10 — Іспанська мова.

10.05 — Училиш СПТУ. Історія. Варшавський Договір. 10.35. 11.40 — А. Чехов. «Винуватий сад». 9 кл. 11.05 — «Така далека, близька Мечіслава». Науково-популярний фільм. 11.15 — Про Герба СРСР. 12.40 — К. Симонів. Вірші, цитовані, спогади. 13.25 — Фільм «Вершини революції». 15.05 — Новини. 16.00 — Новини. 18.10 — «Із скарбниці світової музичної культури». 1. Гайд. Ораторія «Створення світу». 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Новини. 20.20 — Ритмічна гімнастика. 20.50 — «Оптимістичні заборони». 21.00 — «Час». 21.40 — Фільм «Блакитні гори, або Неправдоподібна історія». 23.15 — Новини.

Козі?». Телевізійна. По закінченні — Сьогодні у світі та Міжнародні змагання з нічного спорту. Передача з Югославії.

УТ

10.00 — Новини. 10.25 — Виробнича гімнастика. 10.35 — Шкільний екран. 5 клас. Музика. 11.05 — Телефільм «Хазяїн». 11.40 — Шкільний екран. 10 клас. Російська література. 12.10 — Новини. 16.00 — Новини. 16.10 — Срібний дзвіночок. 16.30 — Рішення XXVII з'їзду КПРС у житті. 17.15 — Любителям хорошого співу. 17.45 — День

10.05 — Училиш СПТУ. Історія. Варшавський Договір. 10.35. 11.40 — А. Чехов. «Винуватий сад». 9 кл. 11.05 — «Така далека, близька Мечіслава». Науково-популярний фільм. 11.15 — Про Герба СРСР. 12.40 — К. Симонів. Вірші, цитовані, спогади. 13.25 — Фільм «Вершини революції». 15.05 — Новини. 16.00 — Новини. 18.10 — «Із скарбниці світової музичної культури». 1. Гайд. Ораторія «Створення світу». 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Новини. 20.20 — Ритмічна гімнастика. 20.50 — «Оптимістичні заборони». 21.00 — «Час». 21.40 — Фільм «Блакитні гори, або Неправдоподібна історія». 23.15 — Новини.

за днем. (Кіровоград). 18.00 — Кіровоградська спортивна. (Кіровоград). 18.30 — Концерт класичної музики. 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — Співає народна артистка СРСР О. Образцова. 20.30 — Телевізійна школа спорту. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.40 — Художній фільм «Негала». 3 серія. 22.45 — Новини.

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — Документальний фільм. 8.35. 9.35 — Географія. 8 кл. 9.05. 12.40 — Англіська мова. 10.05 — Училиш СПТУ. Фізика. 10.35. 11.40 — Географія. 5 кл. 11.05 — Наш сад. 12.10 — Музика. 2 кл. 13.10 — Ра-

дія. 11.50 — Для всіх і для кожного. 12.35 — Концерт радянської пісні. 13.05 — «Перемоги». Зустріч ветерана. 2-го Українського фронту. 14.30 — Новини. 14.45 — Мультифільм. 15.15 — Літературний альманах. 16.15 — Грає духовий оркестр Палацу культури і техніки м. Коломиї. 16.30 — Фільм «Віда». 18.00 — Спортивна розминка. 18.05 — «Космос для миру». Телевізійна розминка. 18.05 — Заключний концерт II Всесвітнього огляду ансамблів пісні і танцю. У перерві — 20.10 — Новини. 21.00 — «Час». 21.40 — В суботу увечері. «Вас запрошують брати Старостини». 23.10 — Співає К. Готт. 23.40 — Новини. 23.45 — Велогонка. Миру. Передача з НДР.

УТ

10.00 — Новини. 10.20 — Ритмічна гімнастика. 10.50 — Телефільм «С. Струга-Цен-ський». 11.10 — Студія «Золотий клопчик». 12.10 — Новини. 12.20 — Вистава «Партизанська». 13.05 — В кадрі і за кадром. 14.15 — Солдатські листи. 14.45 — Наука і час. 15.15 — І любов, і ша-на. 17.00 — Скарби музею України. 17.15 — Для старшого покоління. «Товариш». 18.00 — Футбол: «Торпедо» (Москва) — «Динамо» (Київ). 19.45 — Актуальна камера. 20.15 — Співає заслужений артист УРСР П. Толчин. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.40 — Художній фільм «Негала». 3 серія. 22.45 — Новини.

10.05 — Училиш СПТУ. Історія. Варшавський Договір. 10.35. 11.40 — А. Чехов. «Винуватий сад». 9 кл. 11.05 — «Така далека, близька Мечіслава». Науково-популярний фільм. 11.15 — Про Герба СРСР. 12.40 — К. Симонів. Вірші, цитовані, спогади. 13.25 — Фільм «Вершини революції». 15.05 — Новини. 16.00 — Новини. 18.10 — «Із скарбниці світової музичної культури». 1. Гайд. Ораторія «Створення світу». 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Новини. 20.20 — Ритмічна гімнастика. 20.50 — «Оптимістичні заборони». 21.00 — «Час». 21.40 — Фільм «Блакитні гори, або Неправдоподібна історія». 23.15 — Новини.

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — Документальний телефільм. 8.35 — Ритмічна гімнастика. 9.15 — Радіока. 9.45 — Радіока. 9.50 — Творчість народної музики. 10.50 — «Пісні починаються з дитинства». «Журавки». 11.50 — Телефільм «Діти, відкриті для тебе». 1 і 2 серії. 14.05 — Документальний телефільм.

10.05 — Училиш СПТУ. Історія. Варшавський Договір. 10.35. 11.40 — А. Чехов. «Винуватий сад». 9 кл. 11.05 — «Така далека, близька Мечіслава». Науково-популярний фільм. 11.15 — Про Герба СРСР. 12.40 — К. Симонів. Вірші, цитовані, спогади. 13.25 — Фільм «Вершини революції». 15.05 — Новини. 16.00 — Новини. 18.10 — «Із скарбниці світової музичної культури». 1. Гайд. Ораторія «Створення світу». 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Новини. 20.20 — Ритмічна гімнастика. 20.50 — «Оптимістичні заборони». 21.00 — «Час». 21.40 — Фільм «Блакитні гори, або Неправдоподібна історія». 23.15 — Новини.

УТ

10.00 — Новини. 10.20 — Ритмічна гімнастика. 10.50 — Сьогодні — міжнародний день музеїв. Програма телефільмів. 11.30 — Пісня скандинавських. 13.40 — Новини. 14.55 — Доброго вам здоров'я. 14.55 — Село і люди. 14.55 — Мультифільм на замовлення. 16.00 — Слава солдата. (Кіровоград на Республіканському телебаченні). 17.00 — Телефільм «Палац культури». 17.25 — «А зорі тут тихі». Тележурнал. 19.00 — Актуальна камера. 19.35 — Концерт драмбачів. Відкриття фестивалю «Кіньська весна». 20.40 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.45 — Продовження «Концерту друзів». 22.45 — Новини.

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — Радіока. 9.45 — Радіока. 9.50 — Творчість народної музики. 10.50 — «Пісні починаються з дитинства». «Журавки». 11.50 — Телефільм «Діти, відкриті для тебе». 1 і 2 серії. 14.05 — Документальний телефільм.

«ЗІРКА» — «НАФТОВИК» — 1:0

На цей матч суперники обрали не однакову тактику — господарі постійно намагалися йти вперед, а гості, дещо поступившись ініціативою, лише відповідали зивидними контратаками.

Вже на другій хвилині гри Валерій Черних увійшов до штрафного майданчика гостей по лівому флангу атаки й пробив у дальній від воротаря кут. М'яч влучив у штангу. Ще через чотири хвилини капітан кіровоградців майстер спорту Микола Латиш, який повернувся до рідного колективу з московського «Спарта-

ка», добре виконав штрафний удар з тринадцяти метрів. Але на місці був воротар ахтирців.

«Нафтовик» — дебютант другої ліги, але в команді грають досвідчені гравці. Про це говорить і той факт, що гості дуже вміло можуть переводити гру в потрібне їм русло.

Після відпочинку «Зірка» дещо додала в швидкості, що й принесло команді успіх вже на 56-й хвилині. Валерій Черних на великій швидкості «втис» від захисника Володимира Спарника 1 вийшов сам на сам

з голкіпером гостей. Дали все залежало від техніки. Валерій не схибив. Отже, «Зірка» одержала дуже потрібну перемогу. Дехто може й скаже, що команда не грає так, як того бажають численні болілки. Але ж всім відомо, що значні втрати, які поніс колектив у міжсезонний період.

С. БОНДАРЕНКО.

«РАДИСТ» ПОЧИНАЄ З ПОРАЗКИ

10 травня команда «Радист» Кіровоградського заводу радіовиробів стартувала у черговому чемпіонаті республіки серед виробничих колективів. У Знаменні кіровоградці грали з місцевим «Локомотивом».

Перший тайм не приніс успіху суперникам, а в кінці після перерви залізничники відкрили рахунок. Через три хвилини нападаючий кіровоградців Павло Свєтлов забиває гол у відповідь. Та все ж гол «Локомоти-

ва» на 83-й хвилині приніс йому перемогу з рахунком 2:1. Наступну гру «Радист» проведе на своєму полі з командою «Металург» із Дніпропетровської, яка в минулому сезоні завоювала другу лігу.

П'ЯТИНИЦЯ

ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.40 — Світ і мода. 9.15 — Телефільм «У пошуках капітана Гранта». 3 серія. 10.20 — Пісня, романс, балет. 11.00 — Новини. 11.30 — Новини. 11.50 — До Міжнародного дня музики. Документальний фільм. 15.25 — Російська мова. 15.55 — Новини. 16.00 — Фільм-концерт «Жайворонки, привітайте». 16.40 — Фільм для дітей. «Матіа черна і біла». 17.55 — Виступ російського народного хору Палацу культури профспілок. 18.15 — «Синдроміст». Тележурнал. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Мультифільм. 19.20 — Людина і закон. 19.50 — Новини. 19.55 — Телефільм «У пошуках капітана Гранта». 4 серія. 21.00 — «Час». 21.40 — «Що? Де?

дописане образотворче мистецтво. А. Платов. 13.40 — Драматургія і театр. Тема Великої Вітчизняної війни на сцені театру. 14.55 — Новини. 18.00 — Новини. 18.15 — «Улага, проправа в ефірі». 19.00 — Клуб мандрівників. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — «Наука і техніка». Кіножурнал. 20.25 — Документальний телефільм. 21.00 — «Час». 21.40 — Телефільм «Повстання Олександрів». 22.45 — Новини.

СУБОТА

ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.40 — Виступ народного ансамблю танцю «Вирнулець». 9.00 — «Прості складні істини». Тележурнал для батьків. 9.30 — «Чого і чому». Передача для дітей. 10.00 — Здоров'я. 10.45 — Телефільм «У пошуках капітана Гранта». 4 се-

14.55 — Співає Ю. Борисенко. 15.15 — Телефільм «Ставка, більша за життя». 1 серія. «Я знаю, хто ти». 16.10 — Реклама. 16.15 — Мультифільм. 16.45 — Документальний телефільм. 16.55 — Тележурнал «Хто ти такий?». Автор Г. Агдє, П. Пшибильський. 18.00 — Чемпіонат СРСР з футболу: «Торпедо» (Москва) — «Динамо» (Київ). У перерві — 18.45 — Новини. 19.45 — Янго хочеш бути здоровим. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Кубок Європи зі стенової стрільби. 20.35 — Чемпіонат Європи з боротьби самбо. 21.00 — «Час». 21.40 — Фільм «Табір іде в небо». 23.15 — Новини.

НЕДІЛЯ

ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.40 — Ритмічна гімнастика. 9.10 — «Хочу все знати!». Кіножур-

«Молодой комунар» — орган Кіровоградського обласного комітета ЛКСМ України.

На українському мові

НАША АДРЕСА:

316050. МПС.

м. Кіровоград,

вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-54-26; відповідального секретаря — 2-55-65; відділів робітничої молоді та внутрішнього життя, сільської молоді — 2-53-94; пропаганди ліній і масової роботи — 2-59-82; учнівської молоді, морально-естетичного виховання — 2-55-65; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-53-22; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83.

Газета виходить у вівторок

четвер суботу

Друкарня імені І. М. Димитрова

видавництва

«Кіровоградська правда»

Кіровоградського обкому

Компартії України

м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.

БН 01300.

Обсяг 0,5 друку, арк.

Індекс 61103.

Зам. № 256. Тираж 63 400.